

[Aase Olesen]

ind for, at vi skal styre erhvervslivet fra industriministeriet eller skatteministeriet, eller hvor det skulle være fra.

I det hele taget kan vi slet ikke anerkende udtrykket eksisterende generelle erhvervstilskud om de ordninger, der her er tale om. Man kunne meget snarere kalde det en afbødning af den ophakning, som vores kalenderår eller vores skatteår eller for den sags skyld virksomhedernes eget regnskabsår giver i virksomhedernes adfærdsmønstre. Jeg må rent undtagelsesvis give fremskridtspartiet ret, når man her siger, at der er noget, der tyder på, at SF ikke har meget kendskab til, hvordan forholdene er for virksomhederne her i landet.

Rytmen i en virksomheds indkøb og afhændelse af varer osv. kan være helt anderledes, end vores kalender- og vores skatteår tilsiger. Derfor er disse muligheder for at skyde afskrivninger og skattebyrder efter vores mening i langt de fleste tilfælde særdeles rimelige og velbegrundede.

Vi vil dog ikke afvise, at vi, SF og andre i udvalgsarbejdet kan være med til at påvise urimeligheder, og i så fald skal det naturligvis ikke skorte på vores tilslutning til at få ændret sådanne urimeligheder. Men vi vil heller ikke afvise, at et sådant arbejde kan føre til, at vi kommer til at se på eventuelle forbedringer for erhvervslivet, så man skal altså overveje, hvad man vil have gravet i.

Vi har på nogle ganske specielle, klart afgrænsede områder været med til at give generelle tilskud til erhvervslivet – det gælder egnsudvikling, og det gælder vores tanker om at støtte iværksættere, en slags fødsels-hjælperordning – men jeg vil gerne understrege, at de har aldrig været branchestyret, og de har altid været med et meget begrænset sigte.

Om de enkelte forslag skal jeg ikke sige meget, det er dækket af de generelle betragtninger, jeg har gjort her, kun til to af forslagene vil jeg føje nogle enkelte bemærkninger.

Det ene er beslutningsforslag nr. B 19. Jeg kan simpelt hen ikke begribe SFs mening med det forslag. Det forekommer mig uforståeligt. Der sker jo ikke nogen værdistigning ud over inflationen. Det står ikke direkte, men er det inflationsstigningen, man vil have inddraget, eller hvad er meningen? Mig bekendt sker der ikke nogen værdistigning. Der tales om bygninger, der ikke forringes. Ja

men de er jo allerede pillet ud af lovgivningen. Rene kontor- og administrationsbygninger er pillet ud. Man kan sige: ja men der er stadig væk virksomheder – det gælder næsten alle virksomheder – hvor der både er produktionshaller osv. og administrationsbygninger, og så kunne man pille de sidstnævnte ud. Ja men for dem sker der ikke nogen værdistigning af væsentlig betydning. Jeg må sige, at jeg forstår egentlig slet ikke forslaget.

Endelig er der forslaget om ophævelse af fradragsretten for repræsentationsudgifter. Jeg er ganske enig med venstres ordfører, når han siger, at det er ret ulogisk først at påpege, at de ikke kan defineres, og at man ikke kan sondre mellem den slags udgifter og andre, og derefter sige: så skal de i øvrigt ikke være fradragsberettigede. Det er ikke særlig logisk. Det afgørende er vel, at vi vil stille virksomhederne meget uens, hvis vi fuldstændig lukker af for mulighed for repræsentationsudgifter. Eksempelvis er der mange firmaer, der ikke har brug for nogen form for repræsentation, men som bruger tilsvarende midler til reklame. Jeg har ikke set, at der her er indføjet noget om reklameudgifter. Jeg tror i virkeligheden, at skattevæsenet med den nye skattestyrelseslov nu har gode muligheder for at få hold på disse problemer via de interne ligningsvejledninger, og jeg tror, man vil være i stand til i løbet af de kommende år at få en rimelig praksis på dette område, sådan at repræsentationsudgifterne sættes i forhold til den omsætning, virksomheden har, og den art af virksomhed, der er tale om.

Vi kan altså principielt ikke støtte denne række af forslag, men vi er villige til at se på nogle enkelte detaljer.

Bollmann (CD):

SF siger i fremsættelsen, at et sundt erhvervsliv er en forudsætning for at føre os ud af krisen. Det er vel det eneste fornuftige, der kan siges om denne buket. Men SF kan vel ikke engang selv tro på, at man med de forslag, der er fremsat, gør erhvervslivet sundt. Det, SF vil, og det, vi fra CD vender os imod, er en styring af erhvervslivet, hvor man efter forgodtbefindende kan bedømme, hvilke virksomheder der skal have lov at overleve eller at eksistere.